

Autoestima i resiliència a dojo

"Petar-ho" (Oques Grasses, 2021)

La cançó "Petar-ho", del grup Oques Grasses, forma part del disc A tope amb la vida, publicat el 28 de maig de 2021. Aquest conjunt musicat format a Osona posseeix un estil variat i interpreta unes cançons senzilles que relaten fets i successos de la vida quotidiana. Els osonencs tenen quinze anys de carrera, al llarg dels quals han publicat cinc discos d'estudi que acullen una col·lecció de cançons que ja formen part de l'imaginari col·lectiu de tota una generació. Amb la cançó "Petar-ho", han tornat a triomfar.

Segons el diccionari, la paraula 'petar' significa, entre altres accepcions, trencar. Ara bé, aquest mot és utilitzat aquí en el sentit de trencar motlles, d'innovar al màxim, d'aconseguir superar-se. Aquesta cançó en particular és un himne a l'autoacceptació i la recerca de la felicitat personal. Suggereix una actitud de confiança i parla de la importància de sentir-se bé amb un mateix.

La papallona que no mor mai simbolitza la resiliència i la capacitat de transformació: malgrat els canvis, continua volant. Així s'emfatitza la importància de perseguir els somnis i l'autenticitat personal. Malgrat les dificultats, la cançó proclama que podem ser flipants, impressionants.

Oques Grasses recorden que el valor personal no és determinat per les circumstàncies externes, sinó per l'autoestima i l'amor propi. És una celebració de la vida i una crida a creure en una mateixa. Escoltar aquesta cançó quan ens envaeix el desànim o la tristor anima a qualsevol a continuar endavant.

Per embellir el missatge, hi ha una picada d'ull a Martin Luther King amb la frase "I have a dream" (tinc un somni), invocant que cal lluitar per aconseguir els somnis malgrat que poden tenir al davant els obstacles més difícils de superar.

“Petar-ho” fa que Oques Grasses continuï al cim del panorama musical. Podem acompanyar-los i continuar escoltant les seves cançons. Això sí, aprofitem per petar-ho!

Una cançó, dues versions i un sentiment

"Always in my mind" (Elvis Presley, 1972) / "Always in my mind" (Pet Shop Boys, 1988)

Elvis Presley va gravar "Always on my mind" el 29 de març de 1972, unes setmanes després de separar-se de la seva dona Priscilla. La cançó va ser popular i apreciada per la crítica i es considera una de les cançons més destacades del vocalista durant la dècada de 1970.

"Always on my mind" va ser llançada al mercat com a cara B del senzill *Separate Ways*, que va obtenir la certificació de disc d'or de la Recording Industry Association of America (RIAA) pel seu èxit de vendes. Al Regne Unit també va ser certificat com a disc d'or per la British Phonographic Industry (BPI).

Aquesta cançó, interpretada per Elvis Presley, és una balada que ha tocat els cors de molts oients des del moment del seu llançament. La lletra reflecteix un sentiment de penediment i amor incessant perquè l'intèrpret es lamenta de no haver tractat el seu ésser estimat de la manera que mereixia. A través de les seves paraules, es percep una reflexió sobre les oportunitats perdudes i les coses petites que no es van dir ni es van fer, però que, retrospectivament, prenen una importància significativa.

L'estructura de la cançó, amb la seva tornada repetitiva, emfatitza l'obsessió i la presència constant de l'ésser estimat en la ment de l'intèrpret. La petició d'una segona oportunitat i la confessió d'haver estat cec davant de la

importància de la seva parella són una crida a la reflexió sobre la importància de valorar els nostres éssers estimats en el present.

El 1987, Pet Shop Boys va interpretar una versió synthpop d'"Always on My Mind" a Love Me Tender, un especial televisiu del Regne Unit. Per commemorar el desè aniversari de la mort de Presley, el programa va mostrar diversos artistes populars de l'època interpretant diverses versions dels seus èxits.

Aquesta versió és tecno pop i introdueix una variació harmònica que no es troba a la versió original. És molt encomanadissa i convida al ball.

La presentació dels Pet Shop Boys va ser tan ben rebuda que el duo va decidir gravar la cançó i llançar-la com a senzill independent el mateix any. Més tard, una versió reeditada es va incloure en el seu àlbum Introspective, de 1988. La versió va tenir molt d'èxit, va arribar al número 1 de les llistes del Regne Unit i al número 10 als Estats Units.

A més, va ser votada com la millor versió de la cançó en una enquesta de la BBC el 2014. Es pot dir, en aquest cas, que les versions posteriors són bones. Per cert, no sentiu des del començament d'aquest article la tornada d'aquesta cançó en la vostra ment?

Crítica elaborada per Inés Sánchez Céspedes de la **Biblioteca Mercè Rodoreda (Sant Joan Despí)** en el marc del projecte Va de música.